

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Eandem ipsi Dei filio, nostrâ causâ [à Patre] depresso atque exinanito,
perquam esse gloriosam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

decoram victimam, pro mundi redemptione immolaverit, non anniversario duntaxat officio, sed recordatione perenni, perpetuóque lætu celebrantes, faciamus quod scriptum est: *Zach. 12. Et plangent eum plañtu quasi super unigenitum, & dolent super eum ut doleri solet in morte primogeniti.*

Perennet igitur vivátque in animis nostris ad immortalẽ Dei ac Domini nostri gloriam, tam præclari facti nunquam interitura memoria: eamque victoriam, quã de ipso Deo ita volente triumphavit divinus amor, assiduè recolentes, hoc illi veluti trophæum in cordibus nostris statuere, curemus; dicamúsque ipsi diviño amorì, quod de Iacobo Patriarcha scriptum est: *Gen. 32. Si contra Deum fortis fuisti, quantum magis contra homines prævalebis?*

§. 2.

Eandem ipsi Dei Filio, nostrã causã à Patre depresso atque exinanito, perquam esse gloriosam.

Hinc autem existit altera ejusdem incitamenti ratio. Adhuc quippe nunc, eam ipsam passionum Christi perennem gratiamque recordationem: cum ipsi etiam Dei Filio Redemptori nostro gloriosissima sit, hoc quoque nomine, æterno Patri acceptissimam esse debere: qui utique dilectissimum Filium ad has miseras vilitatẽmque nunquam abjecisset, nisi hunc ex ipsis opprobrijs gloriosorem illustrioremque emerfurum esse cognosceret. Proinde & illud studere videtur magnopere, ut illam ipsius summam & incredibilem abjectionem, immortalì nominis memoriã, & pari gloria excellitate compenset.

Ergo quem, salutis nostræ respectu, omnibus non modo cruciamentis, sed & opprobrijs contumelijsque objectum, infra omnia (ut ita dicam) abjecerit: ejus vicissim nomen ac gloriam per nos attolli celebrarique, summo quodam

dam æquitatis iure desiderat. Cui iustissimo amantissimi Patris desiderio; si pro modulo nostro obsecundare studuerimus, redemptionis nostræ beneficium gratâ memoriâ cultûque perenni prosequentes, rem profecto & illi gratissimam, & Christo per jucundam, & nobis utilissimam faciemus.

Atque ad hoc ipsum Patris æterni desiderium pertinet quod veluti priora sæcula, quæ à primo generis humanæ lapsu ad passionem ipsam & mortem filij Dei intercurrere, eidem adumbrandæ ac præsignificandæ attribuit: huc enim spectabant tot dicta factaque prophetica, tot victimæ & cruenta sacrificia, tot legum ac religionum allegoriæ; quando (ut eleganter ait S. Cyprianus) & Patriarchæ, & Propheta, & iusti plerique ejus temporis figuram Christi imagine præeunte portabant; ut proinde lex vetus & Synagoga, nihil nisi umbra quædam prævia Christi venturi ac mortem pro nobis appetituri, esse videretur. Ita passione ac morte Christi jam exhibitâ, reliquum omnem temporis cursum usq; ad finem sæculi, eidem recolendæ celebrandæque constituit; ita ut præsens Ecclesiâ, per fidem suam, per ritus suos & sacramenta, & ante omnia per Sacrificium Eucharisticum, (quod eum eâ causâ specialiter institutum sit, à S. Augustino *Sacramentum memoria* non uno loco invenimus appellatum) tandemque per Martyrum sanguinem, per sanctos labores Confessorum, mortificationem Iesu in corpore suo circumferentium, expressa quædam sit ac viva imago ac representatio passionis Christi: secundum quod Hugo Victorinus quendam Joëlis locum exponens: *Luna, inquit, versa in sanguinem, Ecclesiâ est Christi imitans passionem.*

Audiat denique S. Bonaventuram in Stimulo divini amoris ea quæ dicimus, quædam quasi sermonis exaggeratione confirmans: *Ubique se offert homini Deus; & aliud pretium, nisi memoriam mortis Filij sui non requirit.* Quæ lo-

*De Bone
pat.*

*L. 20. con-
tra Faust.
cap. 21.
ep. 23. ad
Bonif.*

*p. 1. Stim.
cap. 2.*

ROY
LIVRE
DE LA
BIBLIOTHEQUE
DE LA
VILLE DE
PADERBORN

quendi formâ Exercitium hoc ita commendat, perinde atque si eam mortis Filij sui memoriam Deus summè unicéque desideret; eoque facili atque omnibus obvio pretio, non modò pro ijs, quæ tot nominibus Deo debemus, satisfacere, sed & Deum ipsum (id enim S. Doctoris verba sonant) ubique se ultro offerentem, nobis redimere ac comparare valeamus. Adeò non grata duntaxat atque jucunda, sed etiam pretiosa est Deo pia passionis ac mortis Filij sui recordatio.

CAPVT VIII.

Christum ipsum perennem passionis suæ memoriam meritissimò à nobis exigere.

§. I.

Quâ ratione Christus à sibi singulariter dilectis eam recordationem postulaverit.

Quantopere cordi sit optimo ac benignissimo Redemptori, ut sui fideles, in amarissima ipsius passione ac morte recogitanda assiduè sese atque devotè exercent (extra ea quæ dixi in superiori incitamento, quæque facile queant in rem præsentem accommodari) illud propriè argumento esse potest; quòd non temerè quemquam Sanctorum aut Sanctarum invenias, eorum scilicet quos ipse sibi paulò familiarius adhibuerit, aut cum quibus dulcius ac tenerius versari visus sit, cui passionis ac mortis suæ perennem memoriam, vel amantissimis verbis non commendârit, vel aliâ atque aliâ ratione, ejus animo non modò imprimere, sed velut insculpere non studuerit. Cujus rei juvabit pauca quædam exempla ponere.

Rit. c. 3.

S. Edmundo Cantuariensi adhuc puero, seorsum ab æqualibus in prato quodam deambulanti, spectandum se-
præ-